

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Нишу
П-3 У. 7238/13
05.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Томислава Медведа, председника већа, Ненада Стојановића и Десе Симић, чланова већа, са судским саветником Небојшом Стојановићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ...,, против туженог Сената Универзитета у Нишу, Универзитетски трг број 2, ради поништаја Одлуке туженог, СЛУ број 8/16-01-003/10-062 од 25.03.2013. године, са заинтересованим лицем Б.Б., из ..., В.В. у ...,, у предмету конкурса за избор наставника, након одржане усмене јавне расправе 27.02.2015. године, у нејавној седници већа одржаној 05.03.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба се **УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** Одлука Сената Универзитета у Нишу, СЛУ број 8/16-01-003/10-062 од 25.03.2013. године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

II УВАЖАВА СЕ захтев тужиле и обавезује тужени да тужилји накнади трошкове управног спора у износу од 1.370,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним одлуком, донетом у извршењу пресуде Управног суда, П-1 У. 4193/12 од 21.02.2013. године, одбијен је приговор тужиле од 05.04.2011. године и потврђена је одлука Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/11-007 од 14.03.2011. године, којом је, између осталог, одређено да се Др Б.Б. бира у звање доцента за ужу научну област ..., на В.В. у

У тужби поднетој Управном суду 29.04.2013. године, тужилја оспорава законитост одлуке туженог органа и наводи да је Наставно-научно веће за техничко-

технолошке науке Универзитета у Нишу, донело одлуку од 22.11.2010. године, којом је именovalo Комисију за писање извештаја о пријављеним учесницима конкурса, али ова одлука није била сагласна са предлозима Изборног већа факултета и Катедре за ..., с обзиром да је уместо Проф. Др Г.Г., за члана комисије именована Проф. Др Д.Д., при чему Наставно-научно веће није дало никакво образложење за овакву одлуку, иако је било у обавези, у смислу одредбе члана 4. став 3. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу. Истиче да у конкретном случају није поступљено по одредби члана 8. наведеног Правилника, јер је Комисија за писање извештаја била у обавези да достави извештај факултету који је објавио конкурс у року од 30 дана, али комисија то није учинила, због чега је Декан био у обавези да обавести одговарајуће Научно-стручно веће Универзитета, које на предлог Наставно-научног већа факултета, именује нову комисију, што у конкретном случају није учињено. Указује да је након примљених пријава кандидата на конкурс, од стране Проф. Др Ђ.Ђ. достављен извештај од 10.12.2010. године о испуњености критеријума за избор у звање доцента, тужиле као кандидата, у коме стоји да она не испуњава услове за избор у звање доцент, јер нема најмање један публикован рад са SCI листе, иако је она имала такав рад, а у периоду конкурса, у процедури је било његово објављивање у страном листу, при чему је Комисија за писање извештаја потврдила да је тужиле имала један неспоран рад са SCI листе, а Проф. Др Ђ.Ђ. је уједно и ментор примљеног кандидата на конкурс Б.Б., чиме је оваквим поступањем стављена у неједнак положај у односу на остале кандидате на конкурс. Наводи да је у смислу одредбе члана 13. Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу, Декан факултета био дужан да за све учеснике конкурса обезбеди оцене које се тичу резултата научно-истраживачког рада, ангажовања у развоју наставе и развоју других делатности факултета и резултата педагошког рада, што у њеном случају није учињено. Истиче да из записника са III седнице Наставно-научног и Изборног већа В.В. у Нишу, која је одржана 24.02.2011. године, произлази да је Изборно веће донело одлуку да није утврђен предлог за избор једног наставника у звању доцент, за ужу научну област ..., због чега није јасно како је без предлога факултета, Научно-стручно веће за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, на седници одржаној 14.03.2011. године, донело одлуку о избору Б.Б., у звање доцент за ужу научну област ..., на В.В. у Нишу, због чега је повређена одредба члана 65. став 2. Закона о високом образовању. Предлаже да Суд уважи тужбу, поништи оспорену одлуку, као и конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ... на В.В. у Нишу од 04.11.2010. године, а туженог обавезе да јој накнади трошкове спора, колико они буду изнели, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења.

Тужени орган је доставио Суду списе који се односе на предмет управног спора и одговор на тужбу, у коме оспорава све наводе тужбе и остаје при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Истиче да је у конкретном случају у свему испоштован поступак избора наставника у звање доцент за ужу научну област ... на В.В. у Нишу. Наводи да је Комисија за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс, именована одлуком Научно-стручног већа, доставила извештај В.В., са предлогом да се Др Б.Б., изабере у звање доцент, а да је наведени извештај стављен на увид јавности до 19.02.2011. године и да су на наведени извештај поднети приговори, између осталог и од стране тужиле, али да је Комисија одговорила на приговор тужиле у коме је констатовала да није у обавези да разматра овај приговор, утврђујући да два кандидата не испуњавају услове за избор у звање доцент. Додаје да се из документације В.В. у ..., који је достављен Научно-стручном већу, не може видети да ли је извештај Комисије за

избор у звање наставника достављен у прописаном року, али се овај део поступка избора спроводи на факултету и није у надлежности Научно-стручног већа. Указује да је у извештају од 10.12.2010. године о испуњености критеријума тужиле за избор у звање доцента, Научно-стручно веће имало у виду све елементе научно-стручног рада тужиле, при чему су у поступку избора обезбеђене све оцене за сваког од учесника конкурса. Наводи да је Научно-стручно веће одржало седницу 14.03.2011. године, на којој је размотрило достављену документацију и на самој седници је предложено да се учесник конкурса Др Б.Б., изабере у звање доцент, при чему других предлога није било, након чега је једногласно донета одлука да се именована изабере у звање доцент за ужу научну област ..., на В.В. у Истиче да у смислу одредбе члана 65. став 2. Закона о високом образовању, Универзитет врши избор у сва звања наставника, на предлог факултета и да Универзитет у поступку избора наставника није везан предлогом факултета, при чему Изборно веће В.В. није изјавило приговор на одлуку о избору Б.Б., у звање доцент за ужу научну област Предлаже да Суд одбије тужбу.

Заинтересована Б.Б., дала је одговор на тужбу, у коме наводи да је у конкретном случају испуњавала све услове конкурса за избор у звање доцент за ужу научну област ... и да су надлежни органи у свему поступали на законит начин. Предлаже да Суд одбије тужбу.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу 27.02.2015. године, у смислу одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је усмена јавна расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима, у присуству тужиле А.А. из ..., овлашћеног представника туженог органа мр Е.Е., дипломираним правником запосленим код туженог органа и заинтересованом Б.Б..

Тужилца је у речи на усменој јавној расправи остала у свему код навода изнетих у тужби, с тим што додаје да је у тренутку расписивања конкурса, испуњавала све услове тражене конкурсом, а посебно у погледу научних радова на СЦИ листи. Истиче да је девет година доктор наука и да за то време није имала припадајућу новчану и сваку другу помоћ, која јој следује од стране Универзитета и ресорног Министарства, а пре свега средства за рад, рачунар, накнаду за израду докторске тези и слично, при чему тужени орган упорно пренебрегава одредбе члана 65. тада важећег Закона о високом образовању, као и претходно донету одлуку Управног суда. Наводи да комисија за писање извештаја, никада није одговорила на њен приговор, оправдавајући то чињеницом да она није испуњавала услове конкурса, иако на тај извештај комисије приговор може да изјави свако, независно од тога да ли је учесник конкурса и да ли испуњава услове конкурса, односно било ко од заинтересоване стручне јавности. Указује на неједнако поступање приликом бодовања сачињених радова, јер су појединим коауторима једног истог рада, а без њене сагласности као коаутора, ти радови вредновани и узимани у обзир код напредовања у раду, односно стицања вишег академског звања. Предлаже да Суд уважи тужбу и донесе одлуку у спору пуне јурисдикције, а туженог обавезе да јој накнади трошкове управног спора, за судске таксе за тужбу и пресуду, у висини прописаној Законом судским таксама.

Овлашћени представник туженог органа мр Е.Е., у речи на усменој јавној расправи је остао у свему код навода из одговора на тужбу, посебно наводећи да је поступак избора спроведен на начин прописан Закон о високом образовању и актима

Универзитета, при чему је изабрани кандидат, у овом управном спору заинтересовано лице, испуњавало све услове конкурса. Предлаже да Суд одбије тужбу, а трошкове управног спора не тражи.

Заинтересована Б.Б. је у речи на усменој јавној расправи, остала у свему код навода из одговора на тужбу, посебно истичући да је испуњавала све услове конкурса, да није утицала на одлуку каква је донета и да сматра да је поступак избора спроведен у свему на законит начин. Додаје да су надлежне комисије, односно тела у конкурсном поступку, утврдиле да испуњава услове конкурса као најбољи кандидат, што илуструје наводом да је број њених тадашњих научних радова са СЦИ листе, био већи од садашњег броја таквих радова тужиље, као и да је у раду комисије учествовао и тужиљин ментор са докторских студија. Указује да је у овој правној ствари тужени орган одлучиво два пута и да је у оба случаја једногласно донео одлуке о њеном избору. Предлаже да Суд одбије тужбу, а трошкове управног спора не тражи.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, као и навода тужиље, овлашћеног представника туженог органа и заинтересованог лица са одржане усмене јавне расправе, а након извођења доказа читањем и увидом у све достављене списе предмета ове правне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима датим у образложењу оспореног решења, тужени орган је након навођења детаљне хронологије целокупног изборног поступка, од доношења одлуке Декана В.В. у ..., на основу које је расписан конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ... на В.В. у ..., који је објављен 04.11.2010. године, у дневном листу “Народне Новине”, па до седнице туженог органа одржане 25.03.2013. године, навео да је тако одлучено, јер је нашао да нико од присутних чланова Сената Универзитета у Нишу, није гласао за усвајање приговора А.А., а да је против гласало 30 чланова Сената, именованих у образложењу оспорене одлуке, при чему нико од присутних чланова Сената није био уздржан, због чега је тужени орган једногласно одлучио да се одбије као неоснован приговор Др А.А. од 05.04.2011. године и потврди одлука Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/11-007 од 14.03.2011. године, којом се Др Б.Б. бира у звање доцента за ужу научну област ..., на В.В. у

Одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), прописано је између осталог, да у осталим стварима образложење решења садржи: кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а одредбом члана 235. став 1. истог закона, прописано је да се одредбе овог закона које се односе на првостепено решење сходно примењују и на решења која се доносе по жалби, док је ставом 2. истог члана закона, између осталог прописано, да се у образложењу другостепеног решења морају оценити и сви наводи жалбе.

Код оваквог стања ствари, а имајући у виду цитиране одредбе Закона о општем управном поступку, Суд налази да су оспореном одлуком повређена правила поступка

на штету тужиле, јер образложење оспорене одлуке не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, при чему тужени орган није оценио све наводе приговора тужиле против одлуке Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/11-007 од 14.03.2011. године, а те повреде правила поступка су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари. Ово због тога што је у образложењу оспореног решења тужени орган само навео хронологију целокупног изборног поступка, од доношења одлуке Декана В.В. у ..., на основу које је расписан конкурс за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област ... на В.В. у ..., који је објављен 04.11.2010. године, у дневном листу "Народне Новине", па до седнице туженог органа одржане 25.03.2013. године, налазећи да нико од присутних чланова Сената Универзитета у Нишу, није гласао за усвајање приговора А.А., а да је против гласало 30 чланова Сената, именованих у образложењу оспорене одлуке, при чему нико од присутних чланова Сената није био уздржан, због чега је тужени орган једногласно одлучио да се одбије као неоснован приговор Др А.А. од 05.04.2011. године и потврди одлука Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/11-007 од 14.03.2011. године, којом се Б.Б. бира у звање доцента за ужу научну област ..., на В.В. у Насупрот томе, према налажењу Суда, образложење оспорене одлуке не садржи утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Осим тога, тужени орган у образложењу оспорене одлуке није оценио ниједан навод приговора тужиле против одлуке Научно-стручног већа за техничко-технолошке науке Универзитета у Нишу, број 8/20-01-002/11-007 од 14.03.2011. године, иако је био дужан да то учини, у смислу одредбе члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, чиме је поступио противно одредби наведеног закона, због чега су, према налажењу Суда, оспореном одлуком повређена правила поступка на штету тужиле. Због наведених разлога, према налажењу Суда, оспореним решењем су повређена правила поступка на штету тужиле, а те повреде су биле од значаја за доношење законите одлуке у овој правној ствари.

Одлучујући о предлогу тужбе да суд реши управну ствар у спору пуне јурисдикције, Суд налази да природа ове управне ствари не пружа поуздан основ за то, у смислу одредбе члана 43. Закона о управним споровима и да је економичније и целисходније да учињене повреде правила управног поступка отклони надлежни орган управе у поновном поступку одлучивања, због чега Суд није прихватио предлог тужбе да пресудом сам реши ову управну ствар у спору пуне јурисдикције.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиле за накнаду трошкова спора, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11,... и 55/14), а које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев

основан, при чему је тужила, у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, определила трошкове које је имала у вези са покретањем овог управног спора, а које је Суд на основу Тарифног броја 28. и 29. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС”, бр. 28/94,... и 93/14), одредио за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и за таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, због чега је Суд досудио тужили укупне трошкове управног спора, у износу од 1.370,00 динара, одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.03.2015. године, II-3 У. 7238/13

Записничар,
Небојша Стојановић, с.р.

Председник већа-судија,
Томислав Медвед, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР